

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARADULUI

Pastorală la Învierea Domnului.

No. 2041/1931.

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Hălmeagului, precum și al părților anexate din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă.

Ziua Învierii, să ne luminați popoarelor...
(din cântările Învierii).

Iubiții Mei fii sufletești,)*

Marele descoperitor al Americii, Cristofor Columb, în călătoria lui pe mare, la un moment a ajuns la o cumplită deszădejde cu oamenii săi nerăbdători, fiindcă în nici o parte a zării nu se arăta pământul, căutat atâta vreme. Când clipele așteptării erau mai chinuitoare, deodată un miros plăcut de flori au simțit cu toții. Mirosul plăcut de flori era semnul cel mai sigur că pământul mult dorit nu mai este departe și ca prin farmec toate inimile, cari mai înainte simțeau moartea în apropiere, — s'au umplut de o bucurie, care i-a înviorat și i-a dus la biruință.

Mare era bucuria lui Columb și a tovarășilor săi că au descoperit pământ nou, dar mai mare este bucuria noastră a creștinilor că

odată cu Învierea Domnului nu numai firea este cuprinsă de fiorul unei noi vieți, ci în inimile noastre se zămislește bucuria fericită a unei vieți netrecătoare. Unul din cele mai puternice simțăminte omenești este frica de moarte. Dela leagăn până la mormânt purtăm în sufletele noastre povara grea a fricii de moarte.

Mulți oameni, fiind slabi în credință, nu cred în altceva, decât în siguranța mormântului. Și precum este credința acestor oameni, așa sunt și faptele lor, aceste fapte nu au în vedere viața cea vecinică, ci mormântul rece și întunecos. Florile cele mai alese ale sufletului: credința, dragostea, nădejdea se frâng în două de frica mormântului și astfel noi trebuie să ne bucurăm că nu suntem dintre cei slabi în credință. Sf. Apostol Pavel zice: «Dacă numai pentru viața aceasta ni-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii» [I Cor. 15 v. 19]. De aceea trebuie să ne bucurăm că Învierea Domnului nostru Iisus Hristos are darul să alunge frica morții

*) Prea Cucernicii Preoți vor citi această Pastorală în ziua I. a Sf. Paști.

atât de hotărâtoare pentru viața noastră, care nu se poate sfârși în morminte!

Iubiții Mei fii sufletești!

Atâția oameni cu viața sfântă și neprihănită ni-au predat nouă adevărul mântuitor că: »Hristos a înviat din morți!»! Adevărul acesta este atât de sfânt că adevăratul creștin nu se poate îndoii asupra lui. Dacă noi creștinii de azi am dori să întrebăm nu numai oamenii trecutului, ci și pe cei de azi, asupra Invierii Domnului și a învierii noastre a tuturor, — atunci să ne întrebăm pe noi înșine; să întrebăm inimile noastre.

Cu toate că ne apasă așa de greu frica morții și această frică croește faptele multora, — inima noastră ne spune, că moartea este ceva străin, ceva groaznic, ceva nepotrivit cu adâncul firii omenești. Cu toții, dela cel mai slab până la cel mai puternic, întrezărim o viață mai bună, mai curată, fericită și fără sfârșit. Câte flori sunt pe pământ, mii și sute de mii, dar fiecare floare are alt miros și altă înfățișare. Oare, iubiții Mei, florile acestea au dela sine mirosul și farmecul atât de plăcut? Nu! Culoarele fluturului și cele ale pasărilor măestre încă nu sunt dela sine, ci dela un măestru desăvârșit, mai presus de om. Aceeași mână, care a îmbrăcat florile câmpului și pasările ceriului, a sădit și în inimile noastre dorul vieții de veci. Da, iubiților, căci noi purtăm în suflet gânduri și dorinți, cari nu sunt din lumea simțurilor!

Astăzi, deci, iubiții Mei, mai mult ca oricând, — să vă dați silința a pune adevărul vieții vecinice la temelie și faptelor voastre. Invierea Domnului va fi atunci, pentru voi, adevărat praznic și prilej de a Vă înălța sufletele către Dumnezeu părinților noștri. Dumnezeu poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi (Efes. 3 v. 20). Dreptaceea să cerem lui Dumnezeu, să ne ajute a trăi după suflet iar nu după trup.

Lumea de azi iubește trupul fără măsură. Deși trupul se va putrezi în mormânt, totuși trupului i se dă tot: mâncări și beuturi alese, haine strălucite și desfătări de tot soiul și de aici se nasc toate certurile și neînțelegerile între oameni. Bunul Dumnezeu a pus un hotar și

celor trupești, iar acest hotar nu-l putem trece fără să plătim scump orice nesocotire a lui.

În zilele de vară, copii, tineri, bătrâni aleargă la marginea mărilor ca să-și întărească sănătatea. Și la băile de mare este pus un hotar peste care nu se poate trece fără primejduirea vieții. Așa stăm și cu bucuriile vieții pentru cari ducem luptă unii cu alții. Până la hotarul așezat de Dumnezeu, bunătățile pământești ne sunt folositoare, dar peste acel hotar ele sunt primejdioase. Deci, iubiții Mei, să păzim cu toții măsura așezată de Dumnezeu, ascultând mai mult de glasul sufletelor noastre.

Ziua Invierii este praznicul luminii față de întunericul morții. Se cade deci să luminăm cât mai mult mințile fiilor neamului cu lumina cunoștinții de Dumnezeu. Ziua Invierei este praznicul luminii, care urăște minciuna, fățărnicia, răutatea, vorbirea de rău, lăcomia și orice păcat.

Ziua Invierii este, că să ne luminăm deci fraților în Domnul. Să ne aducem aminte de cuvintele Sf. Evanghelist Ioan că: Dumnezeu este lumină și nici un întuneric întru dânsul nu este. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul și întru întuneric umblăm, mințim și nu facem adevărul. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului Lui ne curățește pe noi de tot păcatul». (I. Ioan cap. 1 v. 5—7).

Ca fii ai luminei să petrecem dar viața noastră și ne vom bucura de lumina vieții vecinice în Dumnezeu. Lumină să ducem în viața singuratică, în viața casnică, în brazda trasă cu plugul și coasa, în comerț și industrie și să fim siguri că drumul nostru va fi al luminii adevărate.

Un drumeț, trecea odată pe un câmp pustiu și zărind o floare sălbatică, o rupse și o mirosi, rămânând uimit de mirosul ei plăcut.

— De unde ai acest miros plăcut — întrebă drumețul.

— Dela un crin, care aflându-se lângă mine, m'a atins și mi-a dat din mireazma lui — răspunse floarea sălbatică.

Din inimă curată rog pe Dumnezeu să ne ajute ca florile sufletului nostru să se umple

de mireazma bunătaților cerești, precum floarea sălbatică a luat parfumul crinului și să putem zice azi cu toții dela Nistru până la Tisa: «Hristos a Inviat».

Al vostru al tuturor de tot binele voitor.
Arad, la Invierea Domnului 1931.

† *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului.

† Dr. Teodor Burdan.

Moartea nemiloasă iarăși a răpit din brațele familiei și din mijlocul nostru pe un distins fiu al bisericii și neamului nostru. În seara zilei de 28 Martie a. c., s'a stins, după un morb greu de câteva zile, într'un sanator din Arad, notarul public din Ineu Dr. Teodor Burdan. Prin moartea defunctului, societatea românească din județul Arad pierde iarăși o figură reprezentativă. Român înfocat, biserică mare, suflet nobil și afabil, caracter integru, iată câteva din tresăturile mai remarcabile care au caracterizat pe regretatul Teodor Burdan. Frumoasele dăruiri, făcute de dânsul bisericii românești din Ineu, vorbesc singure de credința religioasă ce o purta răposatul în sufletul său. Firea sa simpatică făcea pe oricine să se simtă fericit în societatea lui.

Pentru faptele sale pline de vrednicie, Biserica noastră l-a așezat în toate corporațiile sale, începând de jos până la Congresul Național bisericesc din Sibiu. Timp de peste două decenii a îndeplinit cu demnitate mandatul de deputat Sinodal al eparhiei noastre, unde a contribuit — pe vremea lăbăgiei noastre politice — la rezolvarea multor probleme dificile. Iar în luptele noastre naționale a fost totdeauna alături de cei mai vajnici luptători. Însă răposatul Teodor Burdan a fost și un soț și tată de model, care și-a iubit familia până la abnegația uitării de sine.

Dr. T. Burdan s'a născut în comuna Mișca județul Arad, din părinți plugari, cari văzând istețimea fiului lor, l-au dat să învețe carte la școli mai înalte. În anul 1901 și-a deschis cancelaria de avocat în Ineu, unde până la 1922 se afirmă ca mare apărător al intereselor românești.

După înfăptuirea visului nostru național, în anul 1922 răposatul a fost numit cu decret regal de notar public în Ineu. În aceasta slujbă l-a ajuns moartea, în etate de 59 ani.

Înmormântarea răposatului s'a făcut luni, în 30 Martie a. c., din catedrala din Arad, între regretele unanime ale celor ce l-au stimat și iubit. A participat public mult intelectual, din Arad și Ineu, în frunte cu P. S. Sa Episcopul nostru Dr. Grigorie Gh. Comșa, care prin prezența Sa a ținut să aducă răposatului deputat sinodal, tributul de stimă și iubire. Mulți țărani din Ineu au ținut să petreacă la locul de odihnă pe răposatul.

Îndurerata familie a dat următorul anunț funebral:

Adânc îndurerată, aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că mult iubit nostru soț, tată, bunic și văr

Dr. Teodor Burdan

Notar public în Ineu

membru în Adunarea Eparhiei Aradului și în Congresul național bisericesc mitropolitan,

după o scurtă, dar dureroasă suferință și după împărțirea sf. Taine, a decedat în ziua de 28 Martie 1931 la orele 21⁰⁰, în etate de 59 ani.

Inhumarea rămăștelor pământești a scumpului nostru defunct, se va face din Bulevardul Regina Maria No. 17, Luni în 30 Martie a. c. orele 15, la cimitirul Pomenirea.

Arad, la 29 Martie 1931.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Florica Burdan născ. Clorogariu, soție,

Viorica și Dr. Liviu Hălmăgian, Silvia și Dr. Lucian Georgia, cu fil Dan și Radu, Delia și Dr. Romulus Mager, fiice și nepoți, Anuța Burdan măritată Rebegea cu familia, Sofia Burdan măritată Hălmăgian cu familia, Aurica Burdan măr. Dr. Cucu cu familia, verișoare și veri și toată familia Clorogariu, ca unchi, cumnați și cumnate.

Dumnezeu să odihnească în locurile fericite sufletul răposatului, iar persoana sa să servească ca pildă bună generației care se ridică.

Ecce homo!

Tabloul lui Pilat prezentând pe Iisus poporului cu cuvintele: ecce homo, mi-a înlănțuit de multe-ori atențiunea întrebându-mă: ce voește Pilat să zică cu aceste cuvinte? Azi în pragul săptămânii mari, în pragul săptămânii patimilor lui Iisus, punându-mi iarăș întrebarea, mă simt îndemnat să răspund: ecce homo, este cuvântarea cea mai scurtă ce s'a rostit vre-odată, dar în aceeaș vreme și cea mai pătrunzătoare, care ascunde în sine o enigmă, inteligibilă numai prin puterea Duhului Sfânt.

Care este cea mai mare enigmă în lume? Răspundem: însuș omul. Omul, care voește să pătrundă

totul cu rațiunea sa, să întemeieze totul cu puterea sa, și să domineze totul, acela este cea mai mare enigmă. Ne cugetăm la oamenii din vremurile noastre, cari voesc să ajungă la Polul Nord prin submarin, sau să parcurgă în jumătate de oră distanța București-Paris sau prin aeroplanul rachetă, să-și facă vilegiatura în lună. Ne cugetăm la radio, la analiza spectrală și la altele. Acest om, care voeste să-și însușiască toate cunoștințele, acesta este cea mai mare enigmă.

Cine ne poate deslega această enigmă: om? Nimeni și niciodată, dacă această deslegare nu va fi dată de Dumnezeu. Din Sf. Scriptură putem scoate înțelesul: că omul adevărat este așa după cum și l-a închipuit Dumnezeu și cum trebuie să fie, iată-l arătat de Pilat poporului: ecce homo, omul cel-ce stă înaintea poporului cu coroana de spini pe cap, cu mantia de purpură pe umeri și cu un fir de trestie în mână. Omul biciuit, scuipat și huiduit și a toate jertător.

Să ne cugetăm la groaznicele chinuri ce a trebuit să le suporte și totuși el par'că ar zice: puteți să-mi faceți ce voiți, mai bine moartea decât să las omen mea în primejdie. Acesta este omul, dupăcum și l-a închipuit Dumnezeu. Ecce homo! așa va trebui să fim, tu, el și eu.

Și cum este omul de azi? În muzeul din Havre există un mare tablou. În mansardă o odăiță, în mijlocul căreia doi băieți îmbrăcați în zirante, unul rozând cu poftă o coajă de pâine uscată, celălalt jucându-se cu niște jucării sărăcăcioase. Intr'un colț stă tata cu fața zbârcită, nerasă, cu părul vălvoiu, cetindu-i-se în ochi nebunia. Pe cap o coroană de hârtie. Sub tablou scrie: ecce homo! acesta e omul!

Da! acesta e omul de astăzi. Fața, înfățișarea ta, omule, o cunoști, privindu-te zilnic în oglindă. Înfațișarea ta o cunosc și oamenii din jurul tău. Inșă tu ai și o altă înfățișare internă pe care nu o arăți nimănui și pe care ziua și noaptea cauți să o ascunzi, să ți-o maschezi. Aceasta, cea ascunsă de tine, este fața ta adevărată. Tu singur ești dintre oameni, care o cunoști la perfecție.

Așa suntem cu toții. Așa a fost Pilat, așa au fost arhierii și cărturarii, așa a fost întreg poporul evreu. Pilat ca să scape de vină, face gestul teatral, spăându-și mâinile înaltea poporului, deși el poartă răspunderea răstignirii. Aceeaș vină o au arhierii și poporul. Ei în exterior se arătau foarte religioși, ei cunoșteau pe Dumne, vorbeau cu Dumnezeu, aveau religii. Dar aceasta nu i-a împedecat de a răstigni adevărul pe cruce, precum nu l-a împedecat nici pe apostolul Petru de a se lăpăda de Domnul.

Pilat, arhierii și poporul își găsesc scuze zicând: nu putem să ne închinăm acestui chip de martir, înaintea unuia care hulește pe Dumnezeu, zicând că este fiul Lui. Dacă trebuie cineva să fie răstignit, atunci el și nu eu, era lozinca ce le stăpânea sufletele lor.

Și noi? Asemenea lor, suntem și noi! Găsim azi

toate cuvintele de laudă la adresa lui Iisus. Impodobil cu aur și argint bisericile lui. Și când mergem în casa Lui, îmbrăcăm mătăsuri și ne spolim fețele, toate aceste din admirație pentru El. Dacă ni s'ar pune întrebarea că cine să fie răstignit, El sau eu, atunci fără îndoială că El. Acesta este omul de azi.

La cina sa din urmă Iisus vorbea apostolilor despre trădător. Toți apostolii l-au întrebat îngroziți par'că: eu sunt acela, Doamne? Dacă ni am închipuit seriozitatea acelei ore, pogorâtă asupra noastră, și dacă Duhul Sfânt ni-ar spune personal la fiecare acelaș lucru, oare nu cu toții am face pe indignatul, întrebând: Doamne eu sunt acela? Și adevărul?... Ecce homo de azi!

Ecce homo a zis Pilat poporului evreu. Ecce homo! o zice și Dumnezeu nouă creștinilor de azi, arătându-ne pe Iisus Cristos. Iată omul care ne mântuiește de păcat. Pe noi nu ne poate mântui nici un om decât acela, care este identic cu Dumnezeu.

Ceeace s'a întâmplat pe Golgota, s'a întâmplat în numele omenirii. Nu poate fi vorba că a curs sânge acolo, ci că a curs sângele Lui, al celui jertfit pentru păcatele noastre! Și aceasta jertfire este calea păcii noastre cu Dumnezeu. În fața celui crucificat, dispăre „eu“ meu, căci El m'a lubit atâta, încât s'a jertfit pentru mine și aceasta este ceea ce mă învinge.

Ecce homo! acesta este Mântuitorul tău!

Cine este vinovat? cine păcătosul? Eu sunt! În momentul când recunosc aceasta și mi-se pare, că-mi dispăre de sub picioare întreg pământul, când par'că simt deja suflul rece și aud vaielele zguduitoare ale iadului, atunci simt cum mă apucă cu tărie și mă țin la suprafață mâinile Lui. Simt că sunt mântuit! Iar cel cel ce m'a mântuit este fratele meu cel încununat cu spini:

E c c e h o m o ! ! !

„Nisan“

Năzuințe.

Parohia ortodoxă română din Timișoara-Fabrica organizează anual, — în postul Nașterii și al Invierii Domnului, — două serii de conferințe religioase-culturale pe seama credincioșilor, în sala festivă din curtea bisericii.

În opera de educare a sufletelor, nicăiri nu se pot valorifica mai norocos și util puterile, nu pot conlucra mai armonios cu sfânta biserică, diferitele organizații din parohie, decât în cadrul acestor conferințe.

Aici au loc de afirmare alături de organizațiile oficiale, cum este consiliul și adunarea parohială, și celelalte organizații auxiliare, cum sunt cele ale femeilor, ale tinerilor: „Sfântul Gheorghe“, „Temperanța“, Asociațiile corale etc... Și dacă o conlucrare armonică

incăpătoare biserici, zidită de împăratul Constantin și Elena, la 300 de ani dela răstignirea Domnului pe cruce.

Podoaba de aur și argint a sutelor de icoane strălucește la lumina candelor și lumânărilor fără număr, ce ard zi și noapte de 1600 de ani și mai bine.

Incăperea sfântului Mormânt e numai de marmură, tocită de ingenuncherile și sărutările fierbinți ale credincioșilor. Oricând găsești aci creștini din depărtatele locuri ale lumii, ce vin să-și lipească fruntea de lespede rece, s'o stropească cu lacrimile credinței. Intre bolțile bisericii răsună fără contenire un amestec de plâns, de îmbrățișeri și sărutări, de cântări triste și prelungi, de cetanii neînțelese, de murmurele rugăciunilor, cari nu mai sfârșesc și toate aceste sgomote plutesc în mirosul dumnezeiesc al tămâiei și smirnei; și furnicarul de călători nu mai are sfârșit. Mii de făclii se înșiruesc, se încrucisează. Unii oameni se roagă cu voce tare, plâng cu hohote, alergând dela o biserică la alta, aci pentru a îmbrățișa stâncă de platră în care a fost înfiptă crucea, acolo pentru a ingenunchia unde au plâns Sfânta Maria și Magdalena.

Și credincioșii cu obraji scâlțați de lacrimi, după ce au sărutat lespedeza Mormântului, se întorc ușurați la suflet, tămăduiți și fericiți.

Moartea tragică a unui învățător.

Duminecă, în 29 Martie a. c., părintele Stana a făcut prohodul înmormântării învățătorului Marin Ioan din Nădab, care a sucombat în Spitalul mare din Arad, între cele mai groaznice chinuri. Abia în etate de 23 ani, răposatul, venit din județul Romanați, a fost răpus de securea unei femei netrebnice din Nădab.

Cazul de față, care ne face să regretăm prăbușirea unei vieți chiar la începutul carierei sale, să *servească ca învățătură* intelectualilor cari trăesc în mijlocul poporului. Frumosul atribut de învățător, le indică dascălilor noștri în largul societății, un pedestal, plin de răspundere și de stimă. Ca să poți sta pe acest pedestal trebuie să ții cont de virtuțile creștine și de alte principii morale. Iar cei ce nu țin seamă de aceste considerații își pierd terenul de sub picioare și se rostogolesc în abis. Cazul de față este dovadă eclatantă. Sărmanul tiner, despre care se spune că era un învățător plin de mari nădejdi, este și victima mediului

în care a crescut. Din eparhia noastră ne vin multe plângeri contra conduitei, ce-o au unii dintre tinerii învățători, crescuți în școlile normale din vechiul regat, prea înstrăinați de biserică și de principiile evanghelice.

Misiuni religioase în Semlac.

În zilele de 27, 28, 29 Martie a. c. mai mulți preoți din protop. Aradului au ținut misiuni religioase în frunța noastră parohie Semlac, sub conducerea părintelui N. Popescu din Pecica.

Vineri seara în 27 s'au făcut denii, la care a vorbit pâr. Nicolae Mărgineanu din Nădlac, despre mântuirea sufletului. Sâmbătă în 28 s'a oficiat sf. Liturgie în sobor de către pâr. Popescu, D. Roșcău—Șeitin; Mărgineanu și Gh. Grain Semlac. A cuvântat Pâr. Popescu cu îndemnul la mărturisire. După masă s'a oficiat sf. Vecernie, după care a urmat mărturisirea parohienilor.

Duminecă: Utrene și sf. Liturgie. Popor mult aștepta Sf. serviciu, cu mic cu mare, să asculte pe celce veniseră de departe să le aducă lumină, pace și bună înțelegere.

Se începe Sf. Liturgie. Dela Arad a sosit Pâr. Turicu și Diaconul Nicolae Ciurescu. Se oficiază în sobor și iată-l pe vrednicul păstor Popescu din Pecica urcând pentru a treia oară amvonul acestei sf. biserici. Cu aceeași iscusință și dragoste față de credincioși, le vorbește, îi îndeamnă, le dă sfaturi creștinești.

După sf. Liturgie se oficiază parastas în memoria fostului inv. dir. Lazar din aceea comună.

La vecernie Pâr. Turicu conferențiază, vorbind despre adevărata biserică și religione. La urmă mulțumește în cuvinte pline de emoție pâr. local Gh. Grain și totul se depărtează în frățescă dragoste.

Poporul din Semlac, mulțumit sufletește și îmbogățit cu învățături noi și folositoare, se îndepărtează la vetrele lor, iar Cucernicii preoți, aducând laudă Domnului pentru buna reușită, pleacă fiecare la parohia sa.

Gronicar.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

In grădina Ghetsemani.

Pe coasta muntelui Măslinilor, într'o vale, se ascunde mica grădină Ghetsemani, unde Mântuitorul s'a rugat lui Dumnezeu, înainte de a-și începe patimile. Azi e proprietatea călugărilor, cari au înconjurat-o cu ziduri înalte și au împodobit-o cu flori felurite, printre cari șerpuiesc curate cărări pietruite. De jur împrejur, în altare zugrăvite, au întruchipat pe Mântuitor în chipuri de ceară, cât e omul de mare, înfățișându-l în toate suferințele sale. Opt măslini bătrâni, noduroși, sprijiniți de proptele și cu trunchiurile crăpate, mai stăruie în rânduirea de azi a grădinii, ca o mărturie sfântă a vremurilor când Isus se umbrea adeseori sub ei. Prea cinstitii copaci sunt ocrotiți de stăpânii locurilor și nimeni nu are voie să-i atingă. Crengile lor scorojite și sărace de frunziș, abia dacă mai poartă ici colo câteva măslinuscate și mărunțele. În zilele lui Isus, aici era locul cel mai rodnic în măslin și aici erau așezate teascurile. De aceea Ghetsemani înseamnă, în limba locului, teasc pentru măslin.

Poate că chiar aici s'a așezat Isus cu sufletul adânc tulburat, căzând în genunchi lângă stâncă:

„Tată, dacă este cu putință, treacă de la mine paharul acesta, dar nu cum voesc eu, ci cum vrei tu!“ Și îndată se vor fi arătat printre acești măslini, faclele lucitoare ale soldaților, în noaptea când Iuda a dat sărutarea vicleană Domnului său.

INFORMAȚIUNI.

In atențiunea Preoțimei. Prea Cucernicii preoți sunt cu insistență rugați să raporteze Veneratului Consiliu Eparhial despre fiecare caz de propagandă sectară din cuprinsul eparhiei.

1—3

E vorba ca statul Vatican să-și albă moneda sa proprie. Moneda de aur să poarte, de o parte, icoana Mântuitorului, iar de alta pe a papei; cea de argint și de nichel, de o parte, chipul papei, iar de alta a sf. Fecloare sau a apostolilor; cele de aramă vor purta numai chipul papei. Frumos exemplu de abnegație.

La Institutul romano-apusean din Paris s'a întemeiat catedra pentru „Papalitate“. Primul profesor a fost numit în persoana lui Emerean. În anul acesta a propus: „Despre primatul roman în biserică primitivă“, în 12 cursuri (lecțiuni).

Papa și întinderea protestantismului. Cu prilejul audienței acordată preoților din Roma, papa s'a îngrijorat de progresele proselitismului protestant, care ar fi chiar favorizat de unele legiuri fasciste. Îngrijorarea papei este determinată de cele două recente manifestări ale protestantismului.

Într'adevăr, de curând, un grup de pastori italo-americani a făcut la Roma un pelerinaj, pentru a vizita locurile cele mai memorabile ale protestantismului și pentru a comemora memoria lui Giordano Bruno, Savonarola și Arnaldo de Brescia. De asemenea, la Roma a avut loc un *sinod*, sau mai bine, un congres protestant, urmărind să concentreze toate ramurile bisericii reformate din lume.

În fața acestor două manifestări, destășurate chiar în orașul etern, — papa, într'o cuvântare de o neobișnuită vigoare, denunță faptul că proselitismul protestant „se desvoaltă cu o aroganță provocatoare, aducând ruina sufletelor și punând în primejdie ceea ce este mai de seamă în viața unui popor, adică unitatea sa de conștiință și de credință. Pentru a duce o luptă energetică în privirea păstorilor protestanți, papa a hotărât să creeze: „O operă pontificală pentru păzirea credinței și edificarea a noul biserici la Roma“.

Împotriva Paștilor. Societățile rusești se pregătesc să lupte împotriva sărbătorii Sfințelor Paști în toată Rusia. La sate vor fi trimiși agitatori speciali, cari vor împărți cărți scrise împotriva religiei, vor ține conferințe antireligioase și vor sili pe sătenii să plătească abonamentul la gazeta „Bezbojnic“ (fără Dumnezeu) și să intre în organizația celor cari nu cred în Dumnezeu. În toată Rusia va fi oprită serbarea Sf. Paști și sătenii vor fi siliți să lucreze în aceste sărbători.

O să-i pedepsească Dumnezeu!

Lenin se mișcă. Sovietele să priceap la propagandă. Asta o știe întreaga lume. Ca să înrădăcineze religia lui Lenin, bolșevicii i-au făcut un chip (o statuie) mare, pusă pe un vagon, și este plimbat dealungul și de-a latul Rusiei. Ca să vadă poporul cine le-a adus nenorocirea din anii de după revoluție. Oare, nouă Românilor, ne-ar sta rău dacă am face și noi așa? Pe vagoane am putea pune și noi chipurile (statui) de pildă a Regelui Carol I, a Regelui Ferdinand — făuritorii României de azi. Am putea în felul acesta face propagandă istorică-națională, atât de necesară azi, când trecutul poporului nostru este așa puțin cunoscut, mai ales în unele teritorii alipite.

Validitatea hirotoniei anglicane e recunoscută de următoarele biserici ortodoxe: patriarhatul din Constantinopol, de Ierusalim, de Alexandria și de către biserică Ciprului.

Sinodul bisericii reformate din Basel a hotărât admitere femeilor în serviciul de pastor (preot). Totuș

ele nu vor putea săvârși toate actele liturgice, de ex. nu pot oferi comuniunea, etc., în consecință vor fi un fel de pastori ajutători.

Cum se împacă această inovație a reformatilor cu tradițiunea creștinismului, sau cu învățătura Sf. Scripturi, care zice că „femeia să tacă în biserică”? Aceasta e o chestiune pe care — după doctrina începătorilor reformatiei — o poate fiecare interpreta cum vrea.

O carte de valoare cu preț redus. Valoroasa carte: „O mie de pilde pentru viața creștină” scrisă de P. Sf. Episcop Grigorie, în colaborare cu profesorii Nicolae și Gheorghe Popovici, se vinde de azi înainte cu preț scăzut. Prețul s'a redus dela 200 lei la 150 lei. Prea Cucernicii Preoți sunt invitați deci a recomanda intelectualilor această carte, care să nu lipsească din nici o casă românească. 6—8

În Finlanda numărul ortodoxilor se urcă la 80.000, dintre cari aproape 60.000 sunt finlandezi, iar restul ruși (unii autohtoni și alții refugiați).

S'a descoperit cel mai mare sarcofag. Cairo, 25 (Rador). — Expediția universității din Pensylvania a descoperit în apropiere de Piramide, cel mai mare sarcofag descoperit până azi.

Sarcofagul cântărește aproape 1018 tone, fiind tăiat în granit roșu. El a fost construit pe timpul dinastiei a patra a Faraonilor, adică cu 2500 de ani înainte de Cristos.

Sarcofagul a fost descoperit intact, și prezintă mare interes pentru arheologi.

„Universul” Nr. 83 din 28 III. 931.

Descoperire a unui templu antic. Pe versantul de Nord al colinei Akropolei, un cercetător american a descoperit un templu antic. Acest templu este socotit ca cel mai vechi, ridicat în onoarea Zeiței Aphrodita și a Zeului Amor. El a fost ridicat de Pausanias.

Până în prezent, templul acesta a putut scăpa cercetărilor arheologilor, întrucât se găsea într-o regiune plantată cu pini, în care săpăturile erau interzise.

Cercurile arheologice atribuiesc o mare importanță acestei descoperiri.

„Ordinea” Nr. 690 din 23 III. 931.

Descoperiri arheologice în Mesopotamia. Săpături întreprinse la Kish, pe malurile râului Eufrat, sub direcția unul arheolog francez, au dat la iveală în dreptul mormântului lui Nabucodonosor, intrarea într'un palat regal.

Edificiul a fost construit sub dinastia Sasanidelor în anul 600 al erei noastre. S'au găsit două busturi perfect conservate, reprezentând doi regi cu coroanele lor.

Statuile fac parte dintr'un ansamblu de busturi, ce străjuiau coloanele intrării în palat.

„Dimineața” Nr. 8702 din 22 III. 931.

Nr. 1079/1931.

Aviz.

În urma adresei „Casei de economii, credit și ajutor” a clerului ortodox din România Nr. 590 din 13 Februarie 1931, On. preoțime, care are corespondență cu acest institut, e invitată a semna clar numele, pronumele, și adresa completă (județul, parohia, comuna și satul).

Aceasta pentru a se evita întârzieri și corespondență inutilă.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut în 1931

Credința Care Lucrează

De P. Sf. Sa Grigorie Episcopul Aradului.

O carte de 100 pagini, cuprinzând chemări către laici și clerici.

Cercetătorii vieții noastre bisericești ortodoxe vor găsi aici bogat material pentru apostolatul laic în biserică. Azi, în zodia masselor, laicii trebuiesc atrași tot mai mult în sfera de activitate a Bisericii. Cartea arată întreg terenul de muncă al laicilor, aducând argumente și indemnuri neprețuite. În mijlocul lăncezelei de azi, ea este nu numai un stimulent spre optimism și cooperare cu forțe organizate, dar și un îndrumător al preoților în activitatea pastorală. Este de dorit ca preoțimea să o răspândească cât mai mult între intelectuali, spre a-i câștiga pentru opera mântuirii, mai ales că alte confesiuni din țară se razimă pe munca misionară a tuturor forțelor. Citind această lucrare, fiecare preot își va potența zelul.

Cartea aceasta a P. Sf. Episcop Grigorie era absolut necesară spre a indemnă pe laici și preoți la apostolatul faptelor și organizărilor întemeiate pe muncă conștientă ortodoxă.

Prețul 30 lei exemplarul. De vânzare la *Librăria Diecezană Arad, Pavel Suru, Cartea Românească din București și la diferite librării eparhiale.* 6—6

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 7423/930, pentru îndeplinirea parohiei prime vacante din Almaș, se publică din nou concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în organul „Biserica și Școala”.

Venitele sunt:

1. Uzufructul unui intravilan.
2. Sesiă parohială 21 jugh. cat. pământ estravilan; prin ref. agrară 4 jugh. în arândă forțată, pe cari parohia nu le garantează.

3. Stolele legale.

4. Birul preoțesc 12 Hl. cucuruz dela fondul de bucate.

5 Intregirea dela Stat, pe care parohia nu o garantează.

6 De cvartir se va îngriji alesul, și după beneficiul său va suporta toate dările.

7 Venitele stolare după servicii se vor împărți, din întreaga comună, cu preotul actual, având și serviciul în biserică și afară de biserică a se săvâși prin ambii preoți în întreaga comună, alternativ după rândul săptămânii.

Parohia e de clasa I.

Reflectanții cu cvalificațiune recerută pentru aceasta parohie — în conformitate cu art. 33 din Regulamentul pentru parohii — luând prealabila autorizare dela protopopul tractual, se vor prezenta în sf. Biserica din Almaș, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cererele de concurs, înscrise reglementar, adresate Consiliului parohial din Almaș, se vor înainta Oficiului Protopopesc din Gurahonț. Cei din altă Eparhie vor produce și act de învoire dela Prea Sfinția Sa Părintele Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Consiliul parohial din Almaș în conțelegere cu *Constantin Lazar* protopop. 2—3

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna Beregsău, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul dieceza „Biserica și Școala”.

Venitele împreunute cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială constătătoare din 33 jugh. pământ și $\frac{1}{2}$ jugh. cânepiște

2. Birul parohial câte un Kgr. grâu de fiecare jugh. pământ.

3. Stolele legale.

4 Intregirea dotației preoțești dela Stat.

5. Locuință în natură.

Preotul ales va predica totdeauna când va fi de serviciu în sf. biserică, va suporta toate impositele după venitul din parohie.

Va avea să catehizeze la școalele primare din loc, fără altă remunerație din partea comunei bisericesti.

Parohia fiind de clasa I. (primă), dela recurenți se cere cvalificațiunea reglementară.

Cei doritori a completa la acest post, se vor prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare, în sf. biserică din Beregsău, pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Beregsău, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil binecuvântarea P. S. Sale Părintelui Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Beregsău, din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Februarie 1931.

În înțelegere cu *Dr. Patricle Țiucra* m. p. protopopul Timișorilor.

—□—

1—3

Conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial Nr. 2036—931 pentru îndeplinirea parohiei de cl. II-a din *Silindia*, devenită vacantă prin alegerea părintelui Ște-

Tipografia Diecezană, Strada Eminescu, Nr. 18. Arad.

fan R. Lungu de protopresb al Butenilor, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial al Eparhiei: „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Folosița casei parohiale cu supraedificatele și intravilanul;

2. Uzufructul sestiunii parohiale cu drepturile urbariale;

3. Stolele legale;

4. Birul parohial, în naturale, conform coalei B (Nr. 14562) 900;

5. Intregirea de stat, pe care parohia nu garantează.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în Duminică și sărbători, va catehiza la toate școalele din comună fără altă remunerațiune dela parohie. Concurenții la acest post vor avea să respecte cerințele reglementare referitoare. Recurenții din alte eparhii vor prezenta prealabila în-cuviințare a P. S. Sale Episcopului Aradului.

Silindia, la 22 Martie 1931.

L. S.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu *Mihai Cosma* protopop al Iașului.

—□—

1—3

Nr. 140/931.

Pentru îndeplinirea parohiei devenită vacantă prin încetarea din viață a preotului Gheorghe Francescu din *Șiștaroveț*, protopopiatul Lipovei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial eparhial „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială în locuința școlii confesionale cu intravilan și grădină — precum și intravilanul de sub Nr. 189.

2. Una sestiune parohială constătătoare din 32 jug. după starea faptică.

3 Birul preoțesc, 15 l. de grâu dela fiecare număr de casă.

4. Stolele legale.

5 Intregirea dotației preoțești dela stat pentru care parohia nu răspunde.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitul parohial până la 4 Martie 1932, până când cealaltă jumătate compete văduvei preotese, în sensul §-lui 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare impozitele după beneficiul ce folosește.

Alesul e obligat a catehiza elevii dela școala primară din loc și a predica regulat în sf. biserică.

Parohia este de clasa II-a, recurenți vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a compete la această parohie vor înainta recursele în termenul concursual — adresate Consiliului parohial din *Șiștaroveț*, la oficiul protopopesc ort. român din Lipova, ajustate cu documentele recerute și se vor prezenta în acest interval în sf. biserică din loc în vre-o Duminică ori sărbătoare spre a și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând strict dispozițiunile § lui 33 din Reg. pentru parohii. Cei din altă eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Dat în ședința extraordinară a Cons. parohial din *Șiștaroveț* ținută la 19 Martie 1931.

În înțelegere cu *Fabriciu Manuilă* protopopul Lipovei.

Consiliul parohial

—□—

1—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.